

HGGunnink, gehouden te Bedum, 14.06.2020

Zondag 39

Votum + zegengroet

Psalm 25:1,2

Gebed

Psalm 78:1,2,20

Lezen Romeinen 13:1-10

Psalm 25:5,6,7

Tekst **ZONDAG 39**

Bediening van het Woord

Psalm 11:1,2,3

NGB artikel 36

Psalm 25:10

Gebed

Psalm 82:1,2,3

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus, hier en in de verstrooiing, luisteraars,

‘Wat een gezeur, die 1,5 m. Denk maar niet dat die ministers dat zelf ook doen als er geen camera bij is.’

In de stad, de ene dag alle fietsen uit een aantal straten weg. Een dag later: ze mogen d'r weer zijn.

‘Nou, dat is nou onze overheid. Waardeloos.’

Hoe denkt u, hoe praat u, over al die mensen die gezag over u gekregen hebben?

Ik wil u aan de hand van ZONDAG 39 het Woord van de Heere laten horen onder het thema:

De HEERE gebiedt dat je je óók onderwerpt aan gezagsdragers,

- 1) om HemZelf**
- 2) van harte**
- 3) tot zover**

1) De Heere gebiedt dat je je óók onderwerpt aan gezagsdragers. Allereerst om Hemzelf.

Eerst even, broeders en zusters, een vooropmerking.

Het is mooi dat er in vers 1 van Romeinen 13 in de HSV staat: ‘gezagsdragers’. Je mag ook zeggen: machthebbers, regeerders. Want de apostel schrijft hier, in opdracht van

zijn Zender, de Heere, Jezus Christus, over ménsen. Het gaat niet over: 'de overheid'.
Want wat is dat, 'de overheid'?
Wat is dat, 'de belastingdienst', en al die dingen ..., 'het waterschap'.

Nee, ook dit stukje uit de brief aan die gelovigen in Rome heeft alles te maken met hoofdstuk 12:1-2. "Ik roep u er dan toe op broeders, door de ontfermingen van God om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk, dat is uw redelijke godsdienst."

Het brengen van het offer, en dat had de apostel in de rest van hoofdstuk 12 dan ook uitgewerkt, daar gaat het ook in hoofdstuk 13 over.
Het begin van dat gedeelte, in hoofdstuk 12, gaat het voornamelijk over hoe ga je om met anderen in de gemeente of in de gemeenten (als je in Rome allerlei huisgemeenten hebt).
Maar nu gaat het er over: hoe ga je om met anderen, ook in de samenleving.

Toch even beginnen met de kinderen. Wat is het gebod?
Het gebod is: 'eer je vader, eer je moeder'. Heel bijzonder dat ook die moeder hier aan de orde komt. Die kun je niet wegzetten als dat is 'maar moeder', die telt eigenlijk niet mee.
Denk aan heel veel culturen waarin de man het allemaal voor het zeggen heeft.

Nee, de Heere ziet béiden. Hij ziet béiden staan als: zij moeten geëerd worden.
En kinderen, kijk naar je vader én je moeder, zoals je kijkt naar een práchtig cadeau.

Misschien ben je wel eens jarig, meestal gebeurt dat wel eens één keer in het jaar, en dan krijg je misschien ook wel eens een keer een gróót cadeau.
Nou, daar ben je dan de hele dag mee bezig.
Je loopt er weer heen, jij moet natuurlijk wel naar school, maar als je thuiskomt is het eerste wat je doet: o, wat heb ik een prachtig cadeau gekregen!

Nou, kijk nou eens zo naar je moeder en je vader, als een prachtig cadeau wat Gód aan je geeft!

Bij elk gebod van de Tien, in de uitleg van de catechismus is dat precies hetzelfde.
Telkens wordt het belangrijkste genoemd, maar álles daaromheen hoort er ook bij.

In het bijzonder worden dan genoemd vader en moeder, het gezin, als de kern van alles, de door Gód gegeven kern. Maar de samenleving daaromheen, met allen die gezag gekregen hebben, valt dus óók onder dit gebod.

Wat een kern is dat weten de kinderen misschien ook wel. Als ze al naar de middelbare school gaan, want dan heb je een atoomkern en daar gaan allerlei ionen en protonen en misschien nog wel andere -onen omheen.

Het is dus duidelijk, broeders en zusters, op grond van het Woord van de HEERE, dat wij bij dat vijfde gebod niet alléén te maken hebben met: kinderen ten opzichte van vader en moeder. Én vaders en moeders ten opzichte van kinderen.

Terecht belijden wij op grond van het Woord van de HEERE, ik heb alleen gelezen Romeinen 13, maar je kunt ook lezen in 1 Timotheüs, in Titus, in 1 Petrus, en er zijn nog wel meer teksten, álle mensen die gezag over mij ontvangen hebben.

En dan stelt Romeinen 13 als eerste aan de orde: van wie hebben ze dat gezag gekregen?

Dat hebben ze gekregen van de álmachtige HEERE, Die hemel en aarde en alles wat daarop is regeert.

Dat is wel duidelijk bij vader en moeder. Want hoe kom je nou aan je vader en je moeder?

Die kun je niet bij de supermarkt halen. En, die komen niet maar zo aanlopen of zo, om zo te zeggen.

Nee de HEERE gaf jóu aan hén.

Hij, diezelfde HEERE, geeft hén ook aan jóu.

De HEERE geeft die vader en moeder het ambt, dan mag je ook zeggen de taak of de opdracht om op te voeden.

En te voeden.

Maar vooral op te voeden op zo'n manier dat je de HEERE leert kennen en dienen.

Denk maar aan Efeze 6, daar komt dat ook heel nadrukkelijk aan de orde. Het punt van ín de Heere en óm de Heere. En zoals de Héere het wil.

Maar dan komt er dus bij, een uitbreiding ervan. In Romeinen 13, over die overheidspersonen. Er zijn trouwens nog meer uitbreidingen daarvan, denk maar aan je werk. Daar heb je ook iemand, meestal tenminste, die het over je te zeggen heeft.

En op school, een meester of een juf of een leraar of een lerares.

In de kerk zijn er ook mensen die gezag ontvangen hebben.

Dus de HEERE zegt: "onderwerp je aan mensen die het te zeggen hebben".

Oók over u en jou.

Kijk, bij die andere mensen gaat het op een andere manier dan bij vader en moeder.

Moeder die kan zeggen: ik wil dat je op zondag die jurk of die blouse aandoet.

Nou, daar heeft juf niks over te vertellen, en daar heeft de minister al helemáal niks over te zeggen.

Maar hoe anders dat dan ook is, die andere situaties. Van de mensen, van ál die mensen die regeren, moet je zeggen: "God geeft ze gezag".

Of ze er eerlijk aangekomen zijn of niet eerlijk, dat maakt niet eens uit!

De HEERE leidt het zo dat wij onder hen leven.

En de gelovige heeft zich naar wat Gód wil te gedragen ten opzichte van die mensen die het te zeggen hebben.
 Gód stelt ze aan.
 Dat is het uitgangspunt.

Dat kan heel vreemd overkomen, want als je even denkt aan Rome. Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome. Daar waren ook mensen die het te zeggen hadden. En dat waren over het algemeen niet van die geweldige beste mensen. Maar daar hoor je niks over. In opdracht van de Heere, Jezus Christus, moet Paulus schrijven: God stelt ze aan. En dat betekent alles voor jou, voor jullie.

En dan kan het inderdaad zijn dat die mensen met gezag verschrikkelijk verkeerde dingen doen.
 Het voorbeeld is daarbij altijd keizer Nero, die mensen aan kruisen hangt. Ze dan in de brand steekt. Die christenen vermoordt, maar die ook op andere gebieden verschrikkelijk tekeer ging.

Als mensen met gezag verkeerd doen, dan zijn er voor een gelovige twee dingen. Het eerste is die andere tekst uit het Woord van de HEERE: "Het is beter onrecht te lijden, dan onrecht te dóen."

Bij alle oneerlijkheid van de kant van mensen met gezag, denk maar even aan situaties als toeslagen en hoe zich dat allemaal afspeelt tegenwoordig.
 Denk maar even aan Groningen en hoe dat gaat rond aardbevingen en de ellende daarvan.
 Dat betekent niet dat wij dan een RPG-7 mogen aanschaffen om een gemeentehuis of een NAM-gebouw in puin te gaan schieten.

"Het is beter onrecht te lijden dan onrecht te dóen."

En het tweede, broeders en zusters, luisteraars, dat is: vergeet nóóit: de HEERE zál recht doen.
 Het honderd procent zuivere oordeel van de HEERE zal uiteindelijk álle onrecht en álle oneerlijkheid, van welke gezagsdrager dan ook, bestraffen.

Iedereen die gezag gekregen heeft, die moet zich over hoe hij of zij dat gezag uitoefent, echt een keer verantwoorden.
 En dan niet maar tegenover mensen, maar tegenover de Heilige, de volstrekt eerlijke God Zelf.

En het is goed, het is nodig, om die dingen vast te houden. Want ook wij zeggen: 'er is niets zo onbetrouwbaar als de overheid.'
 Wij bedoelen dan, als de mensen die het voor het zeggen hebben.

Het klinkt heel brutaal, maar hoeveel beloften zijn er in de afgelopen jaren niet gedaan die níet gehouden zijn.

Vandaag is het zus, morgen is het zo.
 Vandaag is het ja, en morgen is het nee.

En wij zijn er ook aan gewend. Dan zeg je: zo gaat dat nou eenmaal.
 Je moet het van mensen ook niet hebben: 'vest op prinsen geen betrouwen', inderdaad.

Maar je kunt het nog erger zeggen. Hoeveel slechte besluiten hebben die mensen niet genomen en zullen zij nog gaan nemen.
 Besluiten die regelrecht tegen het Woord van de HEERE ingaan.

Over abortus en euthanasie.
 Over het zogenaamde huwelijk, en dan niet tussen man en vrouw.
 Over allerlei andere dingen, waarin de normloosheid met handen te tasten is.
 Over de greep die de overheid steeds meer wil hebben op scholen en kerken.
 Over allerlei oneerlijkheid.

Zeker, dat betekent niet dat er niet ook eerlijke mensen zijn, die wel goede besluiten nemen.

En we kunnen ontzettend dankbaar zijn. En dat is ook een van die punten in 1 Timotheüs 3, dat de Heere Zelf zegt: 'Doe dankzegging voor mensen die in hoogheid gezeten zijn.'

Wat hebben wij nog veel te danken in ons eigen land waarin een heleboel ruimte is om gemeente van Christus te zijn en allerlei andere dingen.

Maar dat andere is er ook. En daar moeten we niet aan voorbij kijken.
 Maar hoe dat dan ook is, een gelovige, hoe onrechtvaardig ook behandeld, die mag geen opstand organiseren.

Die mag niet, ergens op een camping of op een vakantiepark een aantal Kalasjnikovs organiseren en wat van dat Semtex en zo. En dan uiteindelijk maar....
 Nee.

Wat wél mag, dat is dat je via mensen die -op een lager dan landelijk niveau- het voor het zeggen hebben, misschien dingen op gang kunt krijgen.

Calvijn heeft gezegd: het recht van opstand ligt bij de lágere overheden.

Maar wat u betreft, wat jou betreft, dat is dit: God gébiedt: niet schelden, niet tieren en al helemaal niet zulke mensen vervloeken.

Want God zegt: Ík bepaal wie er gezag heeft.
 En Gód gebiedt: jij, Mijn kind, je hebt die man of vrouw met gezag te áccepteren niet alleen, maar zelfs te réspecteren.

En dan kom ik weer terug bij thuis, bij de kinderen.

Want dit móeilijke gebod ... Ik kan me niet indenken dat er iemand is die zegt van: nou ja, fluitje van een cent, dat is toch niet zo moeilijk.

Dit móeilijke gebod, om dat te leren, dat begint thuis.

Dat begint thuis ten opzichte van je vader en je moeder.

Als je binnenshuis leert om je vader en moeder te zien als, maar het is Gód die hen aanstelde als mijn vader en moeder.

Het is God die mij dat cadeau geeft van hen als mijn vader en mijn moeder.

Als je dat thuis leert, dan kun je het ook buiten de deur.

Maar kinderen weten ook allemaal al hoe moeilijk dat is. Want, kun jij altijd luisteren naar vader en naar moeder?

En ben jij nooit vervelend? Stout? Dwars? En al die andere dingen meer? Brutaal?

Grote mond? Niet doen wat ze zeggen?

Moeilijk, maar hóu het vást.

Kinderen en grote mensen, GÓD geeft aan u en aan jou mannen of vrouwen met gezag.

2) Dan het tweede: **de HEERE gebiedt dat je je óók aan gezagsdragers van hárte onderwerpt.**

De Catechismus noemt dat: eer, liefde en trouw. En dat zijn drie woorden, eer, liefde en trouw, daar kun je je nog wel wat bij voorstellen als het om vader en moeder gaat.

Voor al dat middelste woord 'liefde'.

Maar diezélfdie dingen, goed, op een ander niveau, in die andere situatie, gelden ook voor overheidspersonen.

En eerlijk is eerlijk, wat zitten hier onze zondigheid en onze zonden ons geweldig dwars.

Was niet de eerste zonde al: in ópstand komen tegen God!?

Je juist niet aan Hem onderwerpen Die absoluut gezag heeft!?

Het was de eerste zonde. Maar vanaf die tijd staan wij allemaal dik in de schuld wat dit betreft.

Alleen onze Heere, Jezus Christus, Die heeft áltijd, Die heeft óveral, Die heeft hélemaal van hárte Zich onderworpen aan wie het over Hem te zeggen had.

We horen daarover in Lucas 2, wat betreft thuis: "en Hij was hen, Zijn vader en Zijn moeder, onderdanig".

Als Kind is de Heere Jezus nooit brutaal geweest.

Maar Hij was óók onderdanig aan de keizer: "Geef aan de keizer", Mattheus 22, "wat van de keizer is".

En denk aan hoe de Heere Jezus Zich opstelde tegenover Pilatus.

Hij áltijd met Zijn héle hart deed ook dit vijfde gebod van Zijn Vader.

En door Zijn gehoorzaamheid, ander woord, door Zíjn gerechtigheid, is Hij ónze Redder.

Want Zijn gehoorzaamheid wordt overgeschreven op ónze naam, wanneer wij in Hem geloven. En zo is Hij ook onze Redder door de terechte straf te ondergaan. Voor ál ons 'nee' zeggen en 'nee' doen.

Als je vanavond je handen vouwt en je vraagt om vergeving, omdat je toch weer stout geweest bent, mag je denken aan de Heere Jezus. En dan weet je: ook voor mij hing Hij daar.

Daarom zegt de apostel in vers 5 van Romeinen 13 ook over dat respect voor overheidspersonen: omwille van het gewéten. Geloven heeft altijd te maken met het geweten. Want dat is immers telkens weer: 'Heere, wat wilt U dat ik doe?'

En dat is ten aanzien van élk gebod, dat je schuld erkent. Dat je vergeving vraagt én dat je vraagt om het werk van de Heilige Geest. Want zonder die Heilige Geest komt er nooit, ook niet vanuit een vernieuwd hart, vanuit onszélf komt er nóóit liefde.

Kijk, liefde, ik zei dat net ook al, dat heeft vooral te maken met vader en moeder. Ook in deze tijd blijven je vader en moeder knuffelen als het goed is. En als je dat niet doet, moet je dat maar leren, knuffelen.

De burgemeester, daar ga je natuurlijk niet naar toe om die even te knuffelen. Helemaal niet in de corona tijd. Maar wel, kijk - die liefde ten opzichte van overheidspersonen, dat is dus een andersoortige liefde dan die ten opzichte van vader en moeder.

Maar het betekent wel: ga op een goede manier met hen om. Doe zo, en ik weet niet precies hoe ik dat in het Nederlands moet zeggen, doe zo, dat je hen 'in de reken' hebt. Dat is helemaal geen Nederlands, 'iemand in de reken hebben', maar dan weet u wel wat ik bedoel.

En dan komt er ook nog bij: 'tróuw'. En dat legt Paulus uit met zo'n punt waar wij allemaal een beetje kriebelig van worden, want het gaat over belasting en tol.

Eerlijk betalen.
Belasting.
Weet u iemand die blij wordt van het invullen van de belastingpapieren, of formulieren, of internet is er tegenwoordig.
Trouw.

Want, broeders en zusters, het geldt dan de ouderen: na deze preek, als het weer een keer zover is (we hebben het net achter de rug), maar als het weer zover is, bidt dan maar voor die mensen met gezag, 'dat zij hun ambt en plicht, o Heer, getrouw verrichten tot Uw eer.'

En bidt dan ook voor jezelf: 'ik kom met gaven in mijn handen.'
Want zelfs belasting betalen dat is: U, mijn HEERE, mijn genadige God, dienen.

Maar als u nou denkt van: 'ach, 'tou eev'n', kom op hé, asjebliedt', als u nu denkt van: 'nou, nou', dan vraag ik u: ga het eens bij uzelf na, moet u zich misschien bekeren als het gaat om de gehoorzaamheid ten aanzien van dit vijfde woord?

3) Ten slotte, broeders en zusters, luisteraars, **de HEERE gebiedt dat je je tot zóver 'óók onderwerpt aan gezagsdragers.**

En daarbij denk ik aan die tekst uit Handelingen 5, vers 29, als Petrus en Johannes zeggen: "je moet aan Gód méér gehoorzaam zijn dan aan de ménsen".

Het Sanhedrin zegt: 'nou moeten jullie een keer ophouden, nou willen we niet langer horen over de Heere Jezus.' Ja, dan hadden ze natuurlijk kunnen zeggen: 'ja, dit zijn de mensen met gezag en nu moeten wij luisteren. Dus geen woord meer over de Heere Jezus'.

Nee, onmogelijk!

We moeten aan Gód méér gehoorzaam zijn dan aan ménsen.

Altijd, ook voor ons, gaat vóórop de vraag: wat wil de Héere van mij, van ons?

We moeten, ik noemde die tekst net ook al, uit 1 Timotheüs, wij moeten bidden voor de mensen met gezag.

We moeten ook voor hen danken.

Maar dat betekent niet, dat wij niet tegen hen in zouden kunnen gaan. Als de mensen met gezag -zónder échte aanleiding- ons dwarszitten bij het beleggen van erediensden. Als ze -zónder échte aanleiding- moeilijk doen over zingen in de kerk, wie zit daar dan achter?

Heeft, broeders en zusters, heeft op dit moment niet de grote tégenstander van God, de satan, het heel goed naar zijn zin?

Omdat het niet meer kan, het bij elkaar zijn als gemeente die van Jezus Christus is?
De moeite die je thuis hebt of kunt hebben?

Zeker, wij moeten wijs doen. Verantwoordelijk zijn. In verband met de gezondheid, en van de een. En van de ander.

Maar als je gezond bent, voor zover dat na te gaan is, vraagt de Heere dan niet om samen te komen om Hem te dienen, en Hem lúidkeels te lóven?

Ik kan in een preek daar natuurlijk maar heel kort en beperkt op ingaan.

Er worden artikelen over geschreven.

Ik las gisteren nog in het kerkblad van de Australische kerken, en dat zijn redelijke lappen om zo te zeggen, het gaat mij om dit ene punt: satan is er blij mee als het kijken

naar het scherm, samen met kleine kinderen, en vóór die kinderen of ook voor groteren, als dat bijna niet meer te doen is. Of misschien helemaal niet meer te doen.

Sátan geniet vólop als wij daarin vastlopen en op een gegeven punt zeggen: laat dan ook maar, want het is niet te doen.

Het gaat mij erom: let u ook op het werk van sátan in deze tijd?

Dan mag je jezelf ook de vraag stellen: 'zijn wij misschien niet té volgzaam geweest? Hebben écht de mensen met búrgerlijk gezag uit te maken óf en hóe wij onze God zullen eren en dienen?'

Nee, ik roep u niet op om in opstand te komen. Maar ik zeg wel tegen u, en dat vraag ik u: ziet u wel de strijd áchter de strijd?

En ik roep ieder van u op om aan de hand van dit vijfde woord heel goed na te denken over wat de HEERE van ieder van ons wil. En bedenk dát u, en hóe u in gróte dankbaarheid vanwege de bármhartigheden van God, en dan sluit ik weer aan bij Romeinen 12 vers 1 en 2, bedenk dát u, en hóe u op een verantwoorde manier, en inderdaad, daar kunnen kinderen van God héél verschillend over denken. Want de één ziet het toch heel anders dan de ander. En Groningen is Noord-Italië niet. En Groningen is Brabant niet.

Maar dat u uw God, Die álles regeert, dat u Hem op die spéciale momenten, twee keer op de zondag, zult eren en dienen.

Búrgerlijke overheidspersonen, ten aanzien van hén: onderwerping tot zóver. De HÉÉRE onderwerping tot honderd procent!

AMEN